

Satul global și viziunea adventistă despre unitate

Luni, 19 februarie 2007

Gili Cârstea

Locuitorii planetei se pregătesc pentru o ultimă încercare de a realiza Planul, visul de veacuri al controlorilor globali de a produce împărăția lui Dumnezeu pe pământ. De la Nimrod și până astăzi, Planul a fost urmărit și pregătit cu perseverență, iar coordonatele lui majore au rămas neschimbate. Puțini oameni înțeleg ingineriile sociale profunde care se desfășoară în prezent, majoritatea atribuind frământările sociale unor cauze naturale, generate de politici defectuoase, interese meschine sau slăbiciuni omenești.

Mai trist este că unii oameni consideră că Dumnezeu conduce evenimentele, alege președinți, destituie guverne, produce revoluții și declanșează războaie. Fiecare regim dictatorial care a pus vreodată în primejdie pacea planetară a susținut că Dumnezeu i-a vorbit, că el are aprobarea divină pentru atrocitățile pe care le produce, iar cetățenii l-au urmat orbește.

Această mentalitate strâmbă se află la originea proiectelor ce se desfășoară și în mijlocul poporului lui Dumnezeu din zilele noastre. Cu destulă subtilitate, folosind un limbaj benign și tehnici moderne de propagandă, biserica rămășiței este împinsă în efortul de a aduce întreaga familie omenească într-o comunitate inter-religioasă unică.

Recent, liderii de la Conferința Generală au votat câteva directive prin care autorizează legături directe, dialoguri și negocieri cu celelalte religii ale lumii. Îmbălsămate în concepte nebuloase precum “a relationship of mutual relating” (o legătură de relații reciproc avantajoase), sau “a conversation that aims to connect in a meaningful way” (o conversație care urmărește să conecteze într-un mod realist, semnificativ), ele nu sunt altceva decât o declarație de conformare la cerințele globale de unitate religioasă, un semnal oficial pentru controlorii globali că nu vor avea greutăți din partea bisericii rămășiței.

Stăpânitorii acestei lumi și-au exprimat clar intențiile, ca să nu existe confuzii:

“Pe noi ne interesează un singur subiect, și anume aducerea noii ordini mondiale... ne ocupăm de formarea unui nou partid, care va aduna pe toți oamenii păcii și bune înțelegeri, fără a deranja loialitățile lor specifice... Acest nou partid poate fi privit ca o materializare a împărăției lui Dumnezeu pe pământ, care răsare sub ochii noștri... El îi grupează pe toți cei care, deși aparțin oricărei religii, națiuni sau grupări politice, au fost eliberați de spiritul urii și al separaționismului, și care caută să implementeze pe pământ reguli drepte prin bună înțelegere” (Alice Bailey & Djwhal Khul - The Externalization of the Hierarchy).

Ați remarcat, nu? Noua ordine mondială este prioritatea lor, iar fundamentul social va fi “un nou partid” care să adune “pe toți oamenii păcii și bune înțelegeri.” Acum, noi fiind

oameni ai păcii și buneii înțelegeri, avem un loc asigurat în noul partid. În plus, ei ne asigură că nu ne vor “deranja loialitățile specifice.” Adică? Adică nu ne vor tulbura din pricina sabatului, reformei sanitare, și nici chiar pentru fixul nostru cu Spiritul Profeției, atâta timp cât nu îl așezăm deasupra Scripturii. Pentru alte “loialități,” precum sanctuarul, solia îngerului al treilea, marea strigare și ploaia târzie, nici nu este cazul să se mai obosească, deoarece le-am evacuat singuri demult în podul prăfuit al istoriei denominaționale.

De ce nu sperie pe liderii noștri acest “nou partid” care va impune noua ordine mondială? Pentru că el este promovată cu un lipici mediatic foarte potrivit cu mentalitatea adventistă: Noul partid va fi privit ca o “materializare a împărăției lui Dumnezeu pe pământ.”

Convingător, nu? Cine este netrebnicul care să nu dorească să participe la aducerea împărăției lui Dumnezeu pe pământ? Acum, trebuie să înțeleagă oricine, “oamenii păcii și buneii înțelegeri” au nevoie de un minim de efort de adaptare, dacă doresc să locuiască în aceeași comunitate cu budiști, musulmani, hinduși, zoroastrieni, atei, păgâni, iudei, idolatri, vrăjitori și galaxia de închinători la idoli civilizației moderne. Și cum se va ajunge la buna înțelegere în casa comună? Simplu, prin negocieri cu religiile respective, întreținând cu ele “relații de interes reciproc,” în așa fel încât să fim “eliberați de spiritul urii și separatismului.”

Șefii partidului însărcinat cu “aducerea împărăției lui Dumnezeu pe pământ” vorbesc foarte frumos despre dragoste, numai că ea nu urmărește să producă o unitate în adevăr, ci eliminarea diferențelor dintre religii prin acțiune socială:

“Când legătura interioară este păstrată în dragoste, și când ucenicii resping sentimentul de autoritate unul asupra altuia, și în același timp stau umăr la umăr în Marea Lucrare, atunci diferențele, divergențele și punctele de conflict vor fi biruite automat” (Alice Bailey & Djwhal Khul).

Despre exact acest gen de lucrare “umăr la umăr” era vorba în aventura adventistă de la New York, despre care vorbeam recent în articolul Faith House. Acum, Conferința Generală vine și legalizează acest trend dubios, în concordanță deplină cu Planul pus la cale de controlorii globali și preluat cu entuziasm de lumea creștină. Deja numeroși pastori adventiști sunt exaltați de marea prietenie care a început să se înfiripe, și sunt entuziasmați să contribuie cu biosul adventist la copilul minune care tocmai se naște.

Toate acestea se întâmplă deoarece îngerul bisericii Laodicea este complet rupt de realitatea spirituală a timpului nostru. El a neglijat fatal comandamentul numărul unu al existenței noastre, că poporul lui Dumnezeu “este un popor care locuiește deoparte, și nu face parte dintre neamuri,” iar acum constată că este imposibil să nu participe la proiectul comun moștenit de la Nimrod și Nebucadnețar.

Dumnezeu să-i binecuvânteze pe tinerii poporului Său care vor trebui să spună lumii curând că Planul este o fraudă grosolană, indiferent cât de mult va fi încins cuptorul și oricât de mulți vor fi cei din poporul lor care se vor pleca la pământ în fața icoanei fiarei. Da, și indiferent câte decizii luate la vârf vor stimula diluarea misiunii adventiste în acest timp de criză pentru guvernarea divină.